LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE“DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“

№ 22 (304)

Нядзеля, 27 траўня 1956 г.

Новая савецкая правакація

Сымерць Сталіна стварыла вялікае цікавае пытанье: ці могуць бальшавікі будуць весьці змаганьне з гэтымі народамі ў вынішчаніх іх у месцах цікаве прымусавае працы ў розных ейных формах?

Патрэцце, вольны демакратычны съвет, то, што бальшавікі завуць «капітальстым акружэннем» і чаго страшніна баяцца, хоць і прыкідаюцца небаязлівымі, упłyваю і будзе ўплываць на рост антыбальшавіцкага змаганьня паняволеных народаў, а гэта, у сваю часу, абазначае, што бальшавікі ў даўно заплянаваным наступе на вольны съвет будуць весьці наступ на «ворага народу» (ворага дыктатуры, разумеца) і дабіацца іх у месцах цікаве прымусавае працы ў розных ейных формах.

Канцэнтрацыйныя лягеры, як і прымусавае праца наагул, як могуць быць зыліківданыя і з увагі на краіны-сатрапі, народы якіх даўно ўжо «варацца» да будуць «пераварваница» ў савецкім катле аж да зынчэння бальшавізму, як гэта маем прыклад з балтыкімі народаў, і апошнім часам — з тычыніяў ішчансіх людзей камуністычнага Кітаю.

Прауда, бальшавікі могуць «эрэфармаваць» състэму прымусавае працы, — канцэнтрацыйныя лягеры, скажам, называю «папраўча-працоўнымі каленіямі», «дамамі ад-пачынку псыхічнай хвороб» і навет «санаторыямі сацыялізму», а нявольніка, напрыклад, — «дабраахвотным будаўніком камунізму», але-ж гэтым ня пераменіца сучасніка савецкай катаргі. Гэта-ж было-бы тым самым, як ЧК—ГПУ—НКВД—МГБ — МВД або Камінторн—Прафінтэрн—Камінформ і ЦКПБ—КПСС.

Як ні круці, але-ж сам СССР — гэта-ж і ёсьць што-то іншае, як канцэнтрацыйныя лягеры паняволеных народаў або, як гаворыцца падсавецкія людзі, — Саюз Самага Страшнага Рабства.

Паперае, паняволеные бальшавікі народы зўялося съмартытымі ворагамі камуністычных партый і пастаўленых ёю камуністычных урадаў, а гэта значыць, што калектыўныя дыктатары будуць, як і дасоль, весьці жорсткое змаганье з гэтымі народамі і «прававых» іх у месцах цікаве прымусавае працы ў розных ейных формах;

Падругое, нацыянальна-вызвольныя рух паняволеных народаў расце з кожным днём і, як лягічны вынік, ставіць перед вялікай небяспекай камуністычную партыю і Савецкі Саюз наагул, а гэта значыць, што «калектыўныя права-дыры» яшчэ з большай жорсткасцю

з'яўляюцца аўтарытэту «калектыўнага кіраўніцтва», што здрэнізаўшы Сталіна, нібыта імкненца ня толькі пашлыши, матырлыны стан народаў, але ў зыліківаваць канцэнтрацыйныя лягеры ды зрабіць неіхія рэформы ў състэмі прымусавае працы. Вельмі добра... Аднак, у сувязі з гэтым паўстае

вось чаму народы вольнага съвету, як і паняволеные бальшавікі, ведаюць, што заявіць працу наагул МВД пра скасаванне канцэнтрацыйных лягераў у СССР зъяўліце нічым іншым, як новай савецкай правакаціяй.

У. Г.

Паказнік беларускіх матарыялаў

Сур'ёзна публіцыстыка вымагае супрэсію аргументаў, вымагае перш за ўсё факту, якіх, як на падмуроўцы, можна будаваць вынавы, ілюстраваць тэзы ці апраўдаць цверджаны. Факты — гэта паветра публіцыстыкі. Бяз іх нашыя аргументы ніколі ня будуць дыхаць...

Калі мы бярміся за падсунутую нам бегам падзею тэму, дык першая праблема, якіх ўзьнікае ў нас — гэта пытанье, адкуль узяць дадзеных, фактаў, каб залажыць з іх патрэбную для артыкулаў аснову. Зрешты, ці на лепш з агульнага разважаньня перайсці на прыклады.

Вось, скажам, ня так даўно, прэсавае агенцтва Ройтер падало з Масквы вестку аб афіцыяльнай «ліквідацыі», зылікідванага хіба дэсцы разам з Бэрзым, беллога міністра дзяржаўнай бясьпекі БССР Цанавы. Вестка наколькі лякочная, настолькі цікавая. Але што думаець аб самой падзеі? Што за тып Цанава? Хто ён? Калі быў міністрам? Якім тычычамі выміраюцца ягоныя забойствы?... Цэлы шэраг падобных пытаньняў адразу ж узьнікае перад намі. Частковыя

адказы на іх могуць паслужыць матарыялам для новага артыкулу, да новых вывадаў ці насыўленняў. Разам з гэтым, нашая слабая памяць наўпушчана падказвае, што пра Цанаву дэсцы ўжо напісалася. «Дэсцы ў „Б-ны“, — пачынаем прыпамінць мы, — быў апублікаваны скрыткі дакумент, падпісаны Цанавам. Пасля... пасля ці на Менскі пісаў што-то на гэту тэму... Што гэта могло быць? Ага — рэцензія, здаецца, на Цанававу кніжку аб патрызанах...» Урэшце, наслінішы добра пальцы, мы бярміся за лістаныне гадавікоў «Б-ны»: 1952, 1953, 1954... А пасля —

«Рэгенсбурскі Акруговы Камітэт па

чай сваю дзейнасць з днём атрымання дазволу 6. 6. 1945 г., калі ў ім было ўсяго дзве заснавальнікі. Сяньня тутайшае селішча налічвае 390 жыхароў. Зарэгістравана ў Камітэце 918 сілабру.. Камітэт навязаць працэс паняволеных народоў або, як гаворыцца падсавецкія людзі, — Саюз Самага Страшнага Рабства.

Вось чаму народы вольнага съвету, як і паняволеные бальшавікі, ведаюць, што заявіць працу наагул МВД пра скасаванне канцэнтрацыйных лягераў у СССР зъяўліце нічым іншым, як новай савецкай правакаціяй.

У. Г.

Калі-ж некаму некалі спатрэбіцца дадзеная аб жыцці Беларусі ў Нямеччыне, дык гэта будуць весткі па далярзу за радок (На гэтым месцы, між іншага, хацяліся-б яшчэ раз падкрэсліць важнасць вядзення рогуліарнае хронікі нашага грамадзкага жыцця ў сцянях. Хроніка, як пераконваемся зъ «Ведамак», бышцам віно — чым старэйшая, тым каштоўнейшая).

У замацоўваныні нашых палітычных ды ідэялічных пазыцыяў, акрамя фактаў, нам патрэбна пайніфармаваць і апраўдаць націсці. Прыкладам, калі-б узяцца ціпрап напісаць крху грунтуючай падсумавальны артыкул, скажам, аб беларуска-украінскіх дачыненіях на эміграцыі (ци аб беларуска-летувіскіх, ці аб палітычнай дэсцы народу Рады БНР, ці аб скаўтнагу) дык, пэўна-ж, гадавікоў «Бацькаўшчыны» за 1954—1955 нам будзе залежаць ад ступені распрацоўкі і распаўсюджанасці, а таксама ад прыбываць беларуское незалежніцкае канцэнтрацыйнага, які змагаўся з савецкай дыктатурай і апраўдаўшы ўсе нашыя праблемы ў складаную падзею.

(Заканчыны на 2-ой бач.)

ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА-ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAČKAUSCZYNA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Bačkauscyna“ („Das Vaterland“),

(13 b) München 19, Schlesisschaf 69.

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 8, Rosenheimer Str. 46 a.
Цена паза Нямеччыны: ЗША — 20 цэнтаў, Канада — 20 ц., Ангельшчына — 1 шылінг, Францыя — 20 фр., Бэльгія — 5 фр., Аўстралія — 1 шылінг, Аргентына — 2 пэзо. У іншых краінах раўнавартасць 15 ам. цэнтаў. Цена лётніцкай поштай у заходніх краінах — 30 ам. цэнтаў. — Падвойные нумары каштоўніц падвойна.

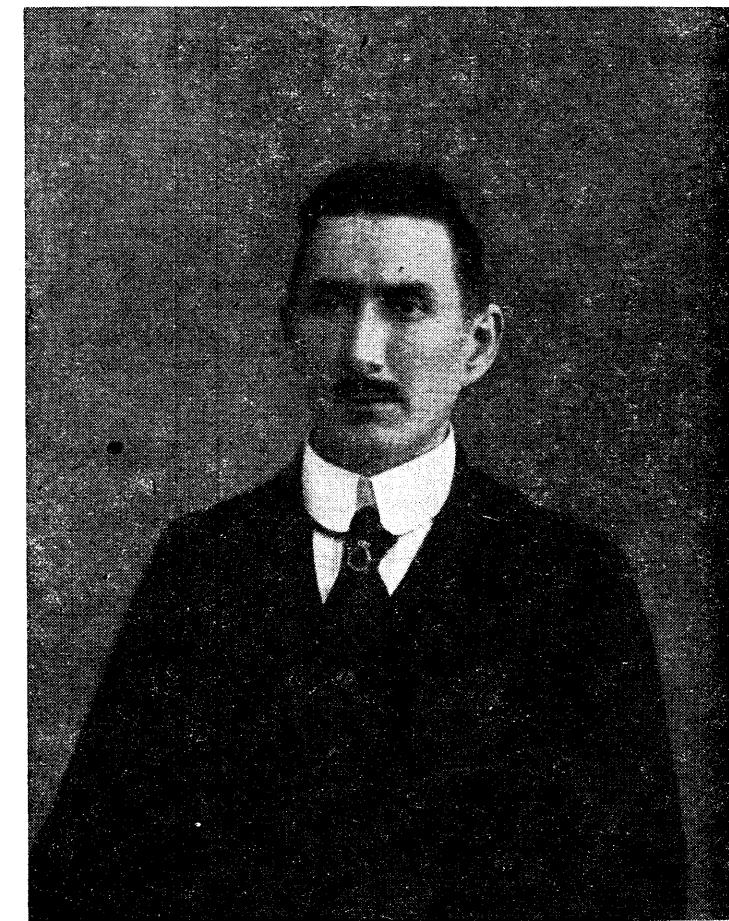
Банковас конто: Zeitung „Bačkauscyna“,

Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

ГАЗЕТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
“THE FATHERLAND”

ГОД ВЫДАННЯ 10

Іван Луцкевіч

Да 75-ай гадавіны з дня нараджэння (тл. артыкул «Рыцар Пагоні»)

Патрэба канцэпцыі

Важнасць пытаньня паднятага А. Бядзікам у ягоным артыкуле «Нацыянальнае ў сацыяльнасці» (гл. «Б-на» № 299—300) не самое распрацоўкі, бязумоўна, гэта-ж толькі наша заданне; на бацькаўшчыне на гэта пытаніе найменшых магчымасцяў. Пры гэтым, належная распрацоўка можа мець месца толькі там, дзе сатрапіца з сабой самыя розныя, навесці супрацьлежнныя пагляды; толькі ў гэткім выпадку можна пазбываць на бачынах наша прэзы.

Асноўную думку А. Бядзіча можна зразумаваць ягонымі-ж словамі: «Мы канцэнтруем байдзікі ўсёгук на астэліцца нацыянальна-культурным. Рацыя-ж беларуское незалежніцкое глеў настойліва вымагае ад нас увагі сацыяльна-еканамічнымі праблемамі будучай Беларусі».

Распачаюсць пытаньня паднятага А. Бядзікам — гэта духовая лучнасць з народам, веданыя ягонае псыхалёгіі, беспасярдніх і сталых імкненіяў. Восьмем вымойны прыклад з рэвалюцыі 1917 год. Селянін тады абсалютна не арыентаваўся, што такое сацыялізм, дэмакратыя, міжнародная салідарнасць працоўных і г. д., але ён пачуў і зразумеў, што такое «зямянія сялянам!» Ён мог і далей маліцца за цара, але гэты лёзунг аўтаматычна развязаўся. Наша мэта — гэта незалежніць, собская дзяржава — гэта сацыяльна-еканамічныя пазытыўнае незалежніцкое гравіраваны на бачынах наша прэзы.

Распачаюсць пытаньня паднятага А. Бядзічам — гэта духовая лучнасць з народам, веданыя ягонае псыхалёгіі, беспасярдніх і сталых імкненіяў. Восьмем вымойны прыклад з рэвалюцыі 1917 год. Селянін тады абсалютна не арыентаваўся, што такое сацыялізм, дэмакратыя, міжнародная салідарнасць працоўных і г. д., але ён пачуў і зразумеў, што такое «зямянія сялянам!» Ён мог і далей маліцца за цара, але гэты лёзунг аўтаматычна развязаўся. Наша мэта — гэта незалежніць, собская дзяржава — гэта сацыяльна-еканамічныя пазытыўнае незалежніцкое гравіраваны на бачынах наша прэзы.

Там, дзе мы супрадаць нечага — яя ведаю за што мы стаімо. Там, дзе кажам баку рэвалюцыі. Гэты прыклад паказвае, што мы не патрабуем сатрапіца з сабой самыя розныя, навесці супрацьлежнныя пагляды; толькі ў гэткім выпадку можна пазбываць на бачынах наша прэзы.

Калі-ж некаму некалі спатрэбіцца дадзеная аб жыцці Беларусі ў Нямеччыне, дык гэта будуць весткі па далярзу за радок (На гэтым месцы, між іншага, хацяліся-б яшчэ раз падкрэсліць важнасць вядзення рогуліарнае хронікі нашага грамадзкага жыцця ў сцянях. Хроніка, як пераконваемся зъ «Ведамак», бышцам віно — чым старэйшая, тым каштоўнейшая).

(Заканчыны на 2-ой бач.)

25 САКАВІКА ў ЛЁНДАНЕ

Чаму гэтак позна?

Даруйце, Чытачы, што заместа аб урачыстасцях, даводзіца насамерші скажаць пару паясняльных словаў.

Галоўная ўправа ЗБВБ, як і ўправа Лёнданскага аддзелу, кожнага году святкуюць 25 Сакавіка. Лёнданская канфесія мае таксама амбіцыю кожнага году святкаваць больш урачыста, з большай карысцю для агульнабеларускай справы.

У гэтым годзе каталіцкій праваслаўнія вялікоднія святы вельмі разыўшліся ў датах. 25 сакавіка прыпадала сёлета якраз тады, калі каталікі мешчаніні. Тому, каб даць змогу прыняць удзел у святкаванні ўсім Беларусам, угодкі абелешчання незалежнасці Беларускай Рэспублікі пастановлены было адсвяткаваць 8 красавіка з удзелам білузі вылучна са-мых Беларусаў і 7 травеня з удзелам чужынцаў.

Рэха съяткавання Сакавіковае гадавіны

СЪЯТКАВАНЬНЕ 25 САКАВІКА
У БЕЛАРУСКІМ ДОМЕ

У нядзелю 8 красавіка посьля абеду амаль усе сябры Лёнданскага аддзелу ЗБВБ да шмат гасцей, сабралі ў Беларускім Доме пры 52 Пэні Род. Цеплым словам прывітаў усіх прысутніц сп. Б. Курага-Скрага. Сп. М. Арошо (свекры лютэнскі асаблівін) працьвітаў даклад на тему «Ідэі 25 Сакавіка, за якія змагаемся». Пролегенент прааналізаваў Першую й Другую Граматы, якімі Беларускія абівчалася сувороній дзяржавай ў святкаванні ўсіх Беларусаў, угодкі абелешчання незалежнасці Беларускай Рэспублікі пастановлены было адсвяткаваць 8 красавіка з удзелам білузі вылучна са-мых Беларусаў і 7 травеня з удзелам чужынцаў.

Звязніцу большую ўвагу на сам зъмест нашых гісторычных актаў.

Тут-же пасля дакладу была кінута думка, калі съяткаванне 25 Сакавіка выкіпіць, як добрую нагоду, дзеяла праводжання грошовых зборак на Фонд БНР. Усе прысутніцы былі з гэтым згодны. Пастанова гэтага была адразу-з-гэту праведзена ў жыцьці.

Трэба адцеміць яшчэ пару асаблівасціяў з сёлетняга съяткавання 25 Сакавіка ў Беларускім Доме — гэта прамоўка сн-ра Эбранора Гэрберта да прысутніць шматлікіх сем'яў з дзецьмі. Сп. Гэрберт, які прыбыў на ўрочыстасць із Вільні. Вільну, пажадаў Беларусам найхутчайшага звязанінення сваіх ідзяліяў. Ен-жа выказаў вялікі сум з нагоды прыезду ў Вялікабританію найблізьшых тыранаў беларускага народу — Булгарына й Хрушчова. Трэба ведаць, што сп. Гэрберт разам із сп-ром Мальколмом Мэгарауджом быў найблізкім актыўным у праводжанні розных супрацьваенскіх маніфэстаций, а ягоны артыкул у «Дэйлі Тэлеграф» меў значны ўплыў на агульнаю апінію ў Вялікай Брытаніі ў дачыненні да савецкіх лідэраў.

ПРЫНЯЦЬЦЕ
У БРЫТАНСКІМ ПАРЛЯМЕНЦЕ

Ладзіла яго Ангельска-Беларускае Таварыства, ад імя якога фармальныя запросіны былі рассыпаны сп-ствам Ormsby Gore, сібрам брытанскага парламента і старшынёю ўспомненага Таварыства. Прыніцьце ладзілася з нагоды 25 Сакавіка ў будынку брытанскага парламента. Сталася гэта магчымым толькі дзякуючы нашаму паважанаму Старшыні сп-ру D. Ormsby Gore.

Паказынік беларускіх матарыялаў

(Заканчэнне з 1-ай бачыны)

Адразу-ж аднак трэба зазначыць, што прывяздзеныне ўсіе канцэпцыі да колькіх асноўных простых пунктаў, на толькія ня выключае, але наадварот — патрабуе шырокага распрацавання канцэпцыі з усімі ейнай складанасцю. Калі гэтая першае патрабование перадусім для таго, каб зрушыць народ у патребным кірунку, дык шыроко распрацаваная канцэпцыя неабходная для реалізаціі.

Калі мы, скажам, высунем пастуляць права на прыватную собствасць зямлі і сядзібку вытворчасці, дык канцэпцыя мусіце разглядзіць, як гэтае права мае быць праводжанае ў жыцьці, дзе ягоныя межы, якія ролі дзяржавы ў рэгіянальных іяго й. д.

Такім чынам, падсумоўчы вышэй сказанае, мы бачым патробу, з аднаго боку, шыроко распрацаванай канцэпцыі, з другога-ж звяздзеныня яе да колькіх праграмовых канкрэтных пунктаў. І хоць вядома, што ў гэтым кірунку мы ня маем дачынення з нейкім падыманнем цаліны, тым ня менш, прыхадзіцца съвердзіць, што тыя праблемы, якія займалі нашы ідэялётага 20-30 год таму, сяяныя маюць іншыя адценіні, а нярэдка павіліць новыя фактары, якія тады яшчэ ня ўходзілі ў гульню. Возьмем хоньбы для прыкладу дачыненіні да сяяняства ў дзяржавіцтве. У нас калісці быўа генійнік будаваць, незалежніцкую канцэпцыю, ставячы стаіку перадусім на сяяняство. У дачыненіні ж да работніцтва здавалася, што хоніце гарантіі вясмігадзіннага працоўнага дня, права штрайку ды іншых правоў, што выцікаюць з канстытуцый. Сяяныя, папершае, лікавыя су-

рудусь у чужой прэсе. VI. Нэкралёгі (дзе шукаць матарыялаў аб сэв. пам. М. Равенскім, В. Рагулі, Л. Рыдлеўскім...) і г. д., і г. д.

Пад гэткімі рубрикамі мусілі-б пералічыць (галоўныя) артыкулы, паразыкіданныя па розных рататарных і нерататарных беларускіх газетах і часапісах. Эзантуалам даследніку аднаго з пытанняў нашага жыцьця, у нашых-ж інтарэсах, гэтым аблегчыцца доступ да патрабуемага. (Аб зборы часапісаў і газет у вадно месца хай ужо думаемоў нашы архівісты, бібліятэкарэ ды бібліяфілы).

Праца над «Паказынікам матарыялаў» — не на адных плечах. Неабязважкова ўсе за раз. Можна ўзіцца да адзін з пунктаў і належна апрацаваць яго. Фактолькі, што трэба было-б і на гэтую работу закасаць некаму рукавы.

Янка З.

Сказаўшы, хлопчык таго часу
На крылым шпарка паліцеў,
Дарогу-ж паказаць Тарасу,
Ня меўши часу, не хацеў...

V

Падумаў я тады цімнога:
Што за шайтан Парнас такі?
Пайшоў я проста тай дарогай,
Узяўшы ў руکі добры кій.
Прайшоў вёрст дзесяці тай дарогай,
Аж бачу я: гара стаіць.
Пад тай гарой народу многа,
Як-бы кірмаш які кіпіц.
Прышоў я бліжай, што за ліха!
Народ на прости, ўсё паны!
Хто дужа шпарка, хто паціху,
Усе лезуць на гару яны.
Як тыя ў школе, галасуюць,
Гатоў адзін другога зъесьць,
Бо кожны морду ўперад сунець,
Каб першым на гару узльезыць.

VI

Усе з сабой цягаюць кніжкі,
Аж з іншых пот цурком плюшыць,
Адзін адному ціснуць кішки,
Аж нехта спаміж іх кръгыць:
— Памалу, браткі, на душэце
Вы хвалітон мой і «Пчалу»,
Мяне-ж самога вы пусьцеце
І не дзяржэце за палу!
А не, дык, дадуши, ў газэце
Я вас абліаю на ўсесь сьвет,
Як Гогаля у пройшыльм леце,
Я-ж сам рэдактарам газет! —
Гляджу сабе, аж гэта сівы,
Кароткі, тоўсты, як кабан,
Плюгавы, дужа неўкрасівы,
Крычыць, як ашалель, пан.
Нясець вялікі меж пан гэты,
Паўным-паўночэнскі набіт,
Усё там кніжкі ды газеты,
Ну, як каробашнік той, жыд!
Таварыш поплеч з ім ідзець
І несыць кніжкі пасабляець,
А сам граматику нясець,
Што ў сэмінарях навучаюць.

VII

Во, нешта разам зашумелі,
Народ раздаўся на канцы,

рускім прыняцьці. Праўдападобна, некаторыя з Вас быly на прыняцьці, ладжанымі намі ў мінулым годзе, праўда, у зусім іншых аставінках, чымся сінічнія, зь якога Вы — спадзяюся — былі задаволены. Шмат хто з Вас хіба прыпамінае, калі пры тэй нагодзе я заўважыў, што аднай з харэктэрных рысаў савецкай прапаганды зъяўляеца падкрасільванне факту, што Беларуская Савецкая Рэспубліка — гэта незалежная дзяржава. У запраўднасці дзеля гэтага яна ё атрымала месца ў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Саветы усіцьцяк цвердзяць, што Беларуская Рэспубліка знаходзіцца ў аналагічных палажэннях, як Аўстралія ці Канада ў Брытанскай Супольнасці Народада (съмех у залі).

Таму, на маю думку, Беларусы — ці яны ў сябе на бацькаўшчыне ці на чужыніе — зусім спрадвядзіца паступаюць, калі бязуяна прапоціўці і моляці, каб прыпішоў той дзень, калі савецкі міт становіца рэчаіснасцій (Воплескі).

Цяпер, на працягу апошніх 12 месеців, на камуністычным съвеце заўважаюцца цікавыя зъяўшчы. Я думаю, што было-б вельмі неразумным, калі-б мы ў вадносінах да іх былі занадта залежнымі — да таго часу, пакуль валадары ў Крэмлі зъяўляюцца гаспадарамі сітуацыі а наставі выглядае, што да пэўнай ступені яны пераімаюць ініцыятыву. Лішні аптызм быў-бы небясьпечны, але, з другога боку, зразумела, што ёсць тая, хто любіць свабоду, бажае ў гэтым пэўную надзею на яснайшую будучыню. Некаторыя з Вас могуць адчуваць, што ў сяйтле гэтых зъяўшчыцаў была звернута недастатковая ўага на тыха краі юныя нацыі, якія дагэтуль знаходзіцца пад панаваннем (дамінанія) Савецкай Рэспублікі.

Таму, пры гэтай нагодзе, я зь вялікай прыемнасцю запэўняю Вас, што нас шмат у этай краіне — усіх палітычных партыях, якія поўнасцю дзяржаваюцца пад кіраваннем падзяліўцаў ў наступным годзе да свае мэты. (Воплескі).

Цяпер дазвольце прадставіць Прэзыдэнта Абрамчыка, які хацеў-бы сказаць некалькі словаў.

*

На гэтыя словаў сп-ра Ормсбі Гор'я, поўныя дылігаматычнага такту і зразуменія беларускіх справы, Прэзыдэнт Мікола Абрамчык. У прыняцьці бралі ўдзел а. а. Сіповіч і Маскаль, а таксама старшыні і шматлікія прадстаўнікі беларускіх арганізацій у Вялікай Брытаніі. Кульмінацыйным пунктом прыняцьця былі прамовы сп-ра Ормсбі Гор'я, гаспадара прыняцьця і Прэзыдэнта М. Абрамчыка. Абедзівзе прамовы з гледзішча на іхны зъмест і падставіны, у якіх былі сказаныя, пададзені першую ў даслоўным перакладзе, другую ў арыгінале.

Ад

Ад імя мае жонкі ѹ сябе я хацеў-бы прывітаць усіх тут Вас на гэтым бел-

а

на

Рэха съяткаваньня Сакавіковай гадавіны

ПРАМОВА СП. ИНЖ. М. АБРАМЧЫКА,
ПРЕЗЫДЕНТА РАДЫ БНР

Вельміпаважаны Спадар Старшыня, Спадарыні, Спадары!

Я вельмі ўзварашаны й пачуваю сябе запраўды шчаслівым быць сяньня на прынцыцы, арганізаваным Ангельска-Беларускім Таварыствам.

Для нас, Беларусаў, вельмі драгое кожнае цёллас слова, кожны жэст выказана нам спачуцца, сымпатіяў і зразуменія нашай цяжкой сітуацыі. Гэта дадае нам сілы ў прадаўжваны нашага змаганьня.

Беларускі народ Актам 25 Сакавіка 1918 году рэстаўраваў свою незалежнасць. У вяснову палітычнага ладу свае сувэрэнныя дзяржавы ён уключыў і ўсе тыя шляхотныя прынцыпы вялікай ангельскай Хартыі Вольнасці. Наша маладая рэспубліка, як і ўсе падобныя рэспублікі іншых народаў, на доўга цешилася свабодай. У пракацу пару гадоў усе мы адны за другімі апінуліся на імялі цэнтрамістичнага маскоўскага рэжыму, і на гэты раз яшчэ больш жорстка і без параданьня больш нялюдзкага. А за 20 гадоў лёс наш падзялілі яшчэ трох балтыцкіх народы і калі дзесятка народаў Цэнральнае Ёўропы. Народы нары аднак николі не зымріліся і на зыміраца з насяльнікамі ім зонку рокымі. Есно ужо 38 год, як на нашых землях адбылаецца жорсткае змаганье, якое канчатуе нам мільёны людзкіх ахвяраў. У гэтым жароўным змаганьні з камуністичнымі рэжымамі мы заўсёды прагна скроўвалі свой пагляд і слух у бок вольнага съвету. Мы заўсёды лічылі, што змаганье нашае не аснована на этнічных імкненнях толькі нашых народаў, а што змаганье нашае адбёртое на прыродна-Боскіх законах, якія даюць права кожнаму народу быць вольным, а там імкненія нары ні толькі не ўваходзілі ў супяречнасць з агульна-людзкім прынцыпам маралі ды агульным інтарэсам цэлага людзтва, а што іны гарманізуюцца з імі. Тому нас заўсёды балюча кранала, калі вольны ў часах імперыі свет заставаўся глухім і індывідуальным да нашых цярпеній. Маральнай падтрымка з боку вольнага съвету нам сяняня патребна. Я маю ў дадзеным вышадку наўвеце сяняшніх новыя манэўры савецкае ўлады, якія з гледзішча на сваю нутраную гаспадарскую і палітычную сітуацыю хочуць стварыць уражанье ў нашым народзе і ўсім вольным съвеце аб нейкай быццам-бы перамене, эвалюцыі ў бок дэмакратызацыі, і гэтым самім хочуць часова прыспаць нашу ахову, аслабіць нашу адпорнасць камуністичнаму рэжыму.

Бязумоўна, нас, палітычных дзеячоў, як на эміграцыі, так і ў краі, увесе узьняты шум, звязаны з «адсталінізацівым» камуністичнай партыі, нічукія цешиць. Адзін факт, што на месцы ідала Сталіна падымаета яшчэ вышой ідаленіем вышадку наўвеце сяняшніх новыя манэўры савецкае ўлады, якія з гледзішча на сваю нутраную гаспадарскую і палітычную сітуацыю хочуць стварыць уражанье ў нашым народзе і ўсім вольным съвеце аб нейкай быццам-бы перамене, эвалюцыі ў бок дэмакратызацыі, і гэтым самім хочуць часова прыспаць нашу ахову, аслабіць нашу адпорнасць камуністичнаму рэжыму.

Беларуская Дэмакратычнае Рэспубліка, як і восьем іншых рэспублік нерасейскіх чародаў, былі зліквідаваныя як раз на Сталінам, а Ленінам. Сталін, Хрущоў і ўсе іншыя лідэры камунізму былі толькі судзейкамі Леніна. Ніхто іншы, як Ленін, увёў жудасны тэрор

(Заканчэнне з 3-й бачыны)

ЧЭКА, якое затапіла нашыя землі крыв'ёй, зьнішчыла мільёны людзей, руйнавала нашыя съявы, разбурала сеі, якія, згодна таго-ж самага Леніна, зьяўляюцца першымі ячейкамі грамадзка-капіталістычнага ладу, што перашкаджалі камунізму.

Дэвіз ленінскага пэрыяду — «Весь мир насилья мы разрушим до основы, а затем мы насы, мы новый мир построим» — ударным парадкам праводзіўся ў жыцці праз ЧЭКА. А гэны «новы мір» у ўяўленыі Леніна прадстаўляўся пачаткам іншым, як перабудаваны ўесь свет на камуністичны лад — шляхам наслілья і тэрору.

Нас нічуть таму на цешаць абяцаныні Хрущчова замены індывідуальнага кіраўніцтва ў партыі калектыўным на ўзор Леніна. Індывідуальнае кіраўніцтва тэрорам Сталіна заменена на калектыўнае кіраўніцтва тэрору кампартыі, не як мізэрнай міншыні наслільства, не мяняе палажэння ў нашых краёх. Ня можа таму зьмініца ѹ нашае становішча да савецкае ўлады ў нашым змаганьні за вызваленіе нашых народу. Наадварот — у ваблічы гэтых новых стратэгічных манэўраў камуністичнай партыі, устаноўленых XX звездам у Маскве, вымагае ад нас яшчэ большага напружання і яшчэ большых высілкаў. А таму наш позір яшчэ з большай прагнансцю сікруючаца ў волны съвету на чаканыі маральнае падтрымкі.

Спадар Старшыня, Спадарыні й Спадары, прыняцце, уладжанае нам сяньня, як выяўленыне нам съяўпітніцтва, спачуцца ѹ нашым змаганьні, прыняцце, наладжанае нам Англа-Беларускім Таварыствам — асабіца ў гэтым будынку, славным наўесь съвет, як сымбаль свабоды, цытадэлі магутнасці ѹ становішчы, шляходніх агульна-людзкіх прынцыпаў — гэта, паўтара, нас, Беларусаў, моцна кране да ўмацоўвае нас у веры ѹ нашу канчальную перамогу.

Нашае дадзеніе змаганье за свабоду нашых народу нам на будзе так

чяжкім, пакуль мы будзем пэўныя, што з гэтай непарушнай цытадэлі свабоды мы будзем чуць голас заступніцтва за нас. Асабіца гэта будзе вялікай маральнай падтрымкай нашага народу на бацькаўшчыне, якому мы маем сінія тэхнічныя магчымасці пераканаць усе нашыя радасныя весткі. І ўяўлюю, яко пацехай яму будзе вестка аб вызванай нам сяньня Вашай салідарнасці. Магу запэўніць Вас, Высокапаважаны Спадар Старшыня, Спадарыні, Спадары, што ўдзічнасць нашае Вам застаненца незабытнай.

Шчырае шчырае Вам дзяякі!

(Працяглыя волескі)

Пасля прамоваў пачаліся пачастункі, гутаркі ды бліжойшае знаёмства гасцей з Прэз. Абрамчыкам. Завязваліся жывыя вельмі цікавы размовы, што пратыравалі яшчэ калі паўтары гадзіны, і, пэўна-ж, кожны з зацікаўленых атрымаў адпаведны інфармацыі, як ад спра Прэзыдэнта, так і іншых Беларусаў, какнага якіх пазменна аbstапілі ці то Ангельцы, ці то нашыя бліжэйшыя і далейшыя суседы.

Як прамова спра Ормесі Гор'я, гэтак і спра Прэзыдэнта Абрамчыка — прыняўшы пад увагу, то, што гаварыў і дзе — зъяўлілеца адным з доказаў, што вялікія справы будаванія незалежнасці Беларусі пасоўваеца ўпэўненым крокам наперад.

Мы на перабольшым значэнні гэтае падзея, дзеялі пэўных прычын сыпіла названай «прыніццем Ангельска-Беларускага Таварыства», якія мела месца 7 красавіка 1956 году ў будынку брытанскага парламента, калі назавем яе падзея гісторычнай.

Усе мы добра разумеем, што ѿ сініяшніх аbstавінах найбольш патрабна, каб палітычныя і культурныя вяршыні съвету нас разумелі, ды каб далі нам маральну падтрымку, абы чым з вялікім націкам і гаварыў у свае прамове Прэз. Абрамчык. Прыняцце ѹ брытанскім парламентам і было тэй запраўднай маральнай падтрымкай ѹ шляху змаганьня з камунізмам, на шляху змаганьня за волю ѹ незалежнасць Беларусі.

Ч. С.Ч.

25 Сакавіка ѿ Амерыканскім Кангрэсে

Зразуменіе вагі для лёсаў дэмакратычнага съвету наўвеце сяняшніх новыя манэўры савецкае ўлады, якія з гледзішча на сваю нутраную гаспадарскую і палітычную сітуацыю хочуць стварыць уражанье ў нашым народзе і ўсім вольным съвеце аб нейкай быццам-бы перамене, эвалюцыі ў бок дэмакратызацыі, і гэтым самім хочуць часова прыспаць нашу ахову, аслабіць нашу адпорнасць камуністичнаму рэжыму.

Сёлета пры нарадзе 25 Сакавіка ѿ Кангрэсе ѿ Вашынгтоне пытанье незалежнасці Беларусі паднёло шэсць кантрэсмэні. Іхныя съяўтчыні ў гэтым спраўле агульна-людзкіх прынцыпаў дэмакратызацыі Амерыканскае Кангрэс

Кангрэмэн К. Б. Кітынг, таксама зь Нью Єрку, у сваім асьветчаныні з 26 сакавіка (С.Р. № 53) асабіў націск пашырьшица сядром палітычных колаў Амерыкі. Аб гэтым съветчыні тყыа ѹрачыстыя пракламацыі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі, якія выдаюць штогоду губернатары паасобных штатаў Амерыкі. Гэта зъяўляе знойдзіць сваю іскравы адбітак і ў Амерыканскім Кангрэсе. Довадам гэта га

Кангр. Д. Д. Дынгель з Мічыгану 29 сакавіка заяўві (С.Р. № 56): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а сабі́ца ты, што ѿ нашым змаганізмом, і гаспадарскім краі, могуць даць памяцны дзень, і мы ахвотна дадзімісць іх з нагоды дніхай незалежнасці да перамогі». Аб гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. Дж. Лесінскі з Мічыгану 9 красавіка (С.Р. № 57), падынкрунчы вялікую цыту беларускага народу праз усю японію, што ѿ нашым змаганізмом, і гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. А. А. Адлер з Мічыгану 15 красавіка (С.Р. № 58): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а сабі́ца ты, што ѿ нашым змаганізмом, і гаспадарскім краі, могуць даць памяцны дзень, і мы ахвотна дадзімісць іх з нагоды дніхай незалежнасці да перамогі». Аб гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. А. А. Адлер з Мічыгану 15 красавіка (С.Р. № 59): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а сабі́ца ты, што ѿ нашым змаганізмом, і гаспадарскім краі, могуць даць памяцны дзень, і мы ахвотна дадзімісць іх з нагоды дніхай незалежнасці да перамогі». Аб гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. А. А. Адлер з Мічыгану 15 красавіка (С.Р. № 60): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а сабі́ца ты, што ѿ нашым змаганізмом, і гаспадарскім краі, могуць даць памяцны дзень, і мы ахвотна дадзімісць іх з нагоды дніхай незалежнасці да перамогі». Аб гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. А. А. Адлер з Мічыгану 15 красавіка (С.Р. № 61): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а сабі́ца ты, што ѿ нашым змаганізмом, і гаспадарскім краі, могуць даць памяцны дзень, і мы ахвотна дадзімісць іх з нагоды дніхай незалежнасці да перамогі». Аб гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. А. А. Адлер з Мічыгану 15 красавіка (С.Р. № 62): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а сабі́ца ты, што ѿ нашым змаганізмом, і гаспадарскім краі, могуць даць памяцны дзень, і мы ахвотна дадзімісць іх з нагоды дніхай незалежнасці да перамогі». Аб гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. А. А. Адлер з Мічыгану 15 красавіка (С.Р. № 63): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а сабі́ца ты, што ѿ нашым змаганізмом, і гаспадарскім краі, могуць даць памяцны дзень, і мы ахвотна дадзімісць іх з нагоды дніхай незалежнасці да перамогі». Аб гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. А. А. Адлер з Мічыгану 15 красавіка (С.Р. № 64): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а сабі́ца ты, што ѿ нашым змаганізмом, і гаспадарскім краі, могуць даць памяцны дзень, і мы ахвотна дадзімісць іх з нагоды дніхай незалежнасці да перамогі». Аб гэтым съветчыні з дзені здзілісь яшчэ з манэўрамі з нагоды 25 Сакавіка, дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Амерыканскае Кангрэс

Кангр. А. А. Адлер з Мічыгану 15 красавіка (С.Р. № 65): «На шчыасце, тымы Беларусы, што жывуць на волі, а